

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

CII. Susannæ castitas fortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

flans præconium in inconstanti vulgo, tōtidem sunt
Triumphales Tituli, quos secum intulit monumen-
to laurēato; consors ejus in tumulo, cuius fuerat
in thalamō; redijt ad eum mortua, post quem, ad-
misit alium nullum viva, communi cum Manasse
marito, sepulchro condita. Virtutis odor, post
tot annos à relata victoria lapsos, spiravit etiam
tum, cùm publico luctu elatæ, Senatus, Populús-
que Bethuliensis septiduum exsequiale impendit.
Sed encomiorum omnium summa est, ejus fuisse
Typum Virginis, quæ pedibus contrito Serpente,
Holoferne infernali, Populo DEI in extrema misé-
riarum adducto, præsentem salutem & triumphum
attulit, dum Filium suum, Mundi Salvatorem de-
dit. Huic nobiliore titulo conveniunt illa Iudithæ
præconia: *Tu gloria Ierusalem, Tu latitia Israël, Tu ho-
norificentia populi nostri.*

NARRATIO CH. SUSANNÆ CASI- TAS FORTIS.

Daniel. cap. 13

Anno Mundi 3437. ante Christum 616.

Honestum ei vile est, cui vita est nimis cha-
ra. Satiùs enim vitam corporis perdere,
quam animæ, id est gratiam DEI. Post-
quam *Nabuchodonosor* cognomento *Magnus Ioakimum*,
Solymorum Regem, cum flore Iuventutis interfe-
cit,

eit, [quod superius exposuimus] ejusque filium
Ioachimum seu **Iechoniam** cum decem nobiliorum Iu-
dæorum millibus abduxit in captivitatem, Daniele
cum Socijs admodum pueris regio sanguine oriun-
dis, aliisque gentis Hebræe primoribus, jam antè
in Babyloniam servitutem abstractis mirabile ca-
stitatis & fortitudinis specimen fæmina, puerque
Hebræus ediderunt.

Tenebatur Babylone cæteros inter captivos Ma-
trona, cui **Susanna** appellatio [Lilium Chaldæis di-
citur] pulcherrimâ rei cum nomine convenientiâ,
nam ut Luna minores inter stellas, Lilium inter flo-
res, sic illa formæ castimoniæque præstantiâ Heb-
ræas inter nurus eminebat. Quibus ornamentis
accessit cum præclara Legis Divinæ intelligentia;
tum singularis in DEUM religio cum lacte matris
imbibita, & diligent educatione nutrita ac aucta.
Parens ei **Helcias**, maritus **Ioakimus** nomine, vir
comprimis nobilis & copiosus, Iudæorum, qui
Babylone degebant, facile princeps. Habetat is
hortum, ædibus suis vicinum, varij generis arbori-
bus consitum, & ad omnem amoenitatem excul-
tum. In cæteris Viridarij gratijs Piscina vifebatur,
in quam desilientes ex alto lymphæ, vitro liquore
oculos ad contemplandum, artus ad lavandum,
temperie frigoris invitabant. Eò se meridiani sub
æstum solis conferre **Susanna** solebat, opacas inter
frondes tam calorem fractura, quām vires deambu-
latione excitatura. Advertit ea res lascivos duo-
rum senum oculos, qui **Ioakimi** domum frequen-
bant, ibique jus dicebant populo, (**Achazem** & **Sed-
chiam** appellant) judiciorum detestabiles corrupto-
res;

is; quippe qui pér speciem juris dandi , matrimo-
nia maculabant, intentatis, si qua verecundior eo-
rum libidini refragaretur, capitis ac fortunarum ex-
tidijs ; repugnantes amicarum maritos supplicij
iudicabant; alia re nulla reos , quām quōd rem
haberi cum sua prohiberent: dum ē diverso nocen-
tissimum quemque , pessimūmque , dummodò cu-
piditati suæ velificantem , pronuntiarent innocen-
tem, liberatūmque pœnā dimitterent. Cæterū
iudiciorum inter suos, & privatis in negotijs exer-
tendorum potestatem Reges Babylonij Iudæis fe-
cerant, ut illâ qualicunque patriæ libertatis specie,
patientiū servile jugum tolerarent.

Atque hæc duo non minùs tribunalium, quām
fenechtutis probra , Veneris mancipia turpissima ,
cum impuro castissimæ viraginis flagrantes amore,
cæcum in venis ignem alerent, eūmque mutuò con-
fiteri non erubescerent, [diversâ namque viâ ad i-
dem flagitium dum properant, mœchus in mœ-
chum incidit] statuerunt, captata die & occasione,
libidinis suæ prædam , in pomario Ioakimi venari.
Fortè Susanna , contra solis ardorem parabat cor-
pus abluere, frondibus arborum & fruticosis septis
occultata , atque , ut est solliciti plena timoris ca-
stitas , diligenter obserari curârat ostia Viridarij ,
duabus, quas secum habebat, puellis , per posticum
dimissis , olei & smigmatis afferendi causâ. Solam
se credebat , & innocentia suæ securam ; cùm duo
lenones, dudum flagitijs, nunc arborum ramis coo-
perti , advolant ex insidijs, ad scelus velut equus &
mulus adhinnentes. Sollicitant integerrimæ ma-
tronæ pudicitiam ; reluctant vim minantur, & ca-
pitale

pitale supplicium. Quid faceret deprehensa sint esse castitas? undique constricta tenetur. hinc fides conjugalis, timorque Numinis prohibebat flagitium; inde mortis & dedecoris metus ad curam tuerendae vitae, famaque revocabat. Reperit consilium generosus animus, atque, si pudicitia [cogitabat secum] in eum discriminis conjecta est articulum, ut ipsa vel sit morte redimenda, vel cum atrocitate Majestatis divinae injuria profliganda, occubam ante millies, quam tantum ut nefas in me admittam. Satius est alieno mori scelere, quam meo non perit, quaecunque pro virtute perit. Simul que rupto gemitu, suppetias alta voce postulat; tollunt contra clamorem flagitosi senes, reclusaque pomarij foribus, in vindicias deprehensi sceleris, servos advocant; mentiuntur, juvenem quemdam perpetrato cum hera crimen, suis eluctatum manibus, fugâ dilapsum, flagitiij consorte in eo, ubi peccârant, loco relictâ. Audiunt famuli, quod ne cogitare quidem audebant. fidem ut adhiberent dictis, obstabat explorata integritas dominae: ut abnuerent, testantium auctoritas reclamabat; in ancipihi harentium vultus, tacitus pudor suffudit. potuit is ruborem quoque perditorum senum iniucere fronti, nisi eam inveterata libido dudum perfricuisset.

Vocatur igitur in iudicium, cui præmium pro pugnatæ virtutis debebatur; frustrata lascivia in ordinum vertitur; sedent judices idem, qui accusatores & testes. Susanna rea sistitur; adsunt cum innocentie parentes, filij, propinqui, non tam defusa fama, quam tribunalis justitia solliciti. Squalor & lu-

& luctus habebat omnes , quibus tanta virtus erat perspecta. Et cui non esset ? stabat matrona pudicissima , ad caussam dicendam calumnijs oppresam , suis infusa lacrimis , alienis pudefacta , astan- dūm fletu magis absoluta , quam deplorata. Impurissimi verò sollicitatores , nunc judices , ut vel aspectu satiarent libidinem , jubent ora velata retegi ; sceleratas manus imponunt innoxio capiti , ac- cusant adulterij , ignoto cum juvēne commissi ; mentiuntur , se præsentes flagitio intervenisse , te- nuisse adulteram , adulterum verò , quippe viribus validiorem , eluctatum è manibus. Iret igitur po- pulus in suffragia , & de criminis manifestâ , ferret ex præscripto legum , sententiam. Quò se verte- ret accusata ? quem patronum eligeret in causa , in qua testes erant omni exceptione majores ; cum quibus loquebatur veneratio senectutis , auctori- tas magistratus ? Igitur criminatione Iudicum , & clamoribus plebis prostrata , solâ conscientiæ fidu- ciâ nixa , oculis in cœlum sublatis DEUM innocen- tia Vindicem appellabat. Iamque ducebatur in- nocens , lapidanda ; non illam nobilitas parentum ; non honestissima educatio ; non sanctissimum con- jugium ; non vitæ præteritæ optima fama ; non amantissimus maritus ; non luctus & lacrimæ cog- nitorum à calumnia liberârunt.

Ibat ergo deserta ad locum supplicij , fortiter vi- tam positura pro castitate , quam flagitio servare potuisset. Cum ecce , subito prodiens in medium adolescens , annorum haud amplius duodecim , Da- niel nomine ; divino concitatus spiritu , palam pro- fitetur , iniquæ cædis se innoxium esse ; postulat re-

texi iudicium impium , & de caussa penitus cognosci. Stitit ea vox impetum populi , cùm Deus in puerō , & sapientia supra ætatem loqueretur. Ei, qui per annos , nec testis esse poterat , partes Cognitoris & Judicis imponuntur ; quas non admisit prudentius , quām integrius est executus. Iubentur in diversum secedere accusatores , interrogantur seorsim à Daniele , e quanam sub arbore vitium offerri vidissent Susannæ. cùmque alter responderet , id factum sub Schino , [seu lentisco , arbore resinam exsudante] alter verò diceret , sub pins [quæ ad genus illicum pertinet] indignatus impudentiæ mendacij Quæsitor , utrumque calumniæ , convictique criminis condemnat ; eadē , quam perjuro testimonio meruerant , poenâ , & legi *Talionis* morituros. Æquitas sententiæ summis , infimisque probatur ; nequissimos senes , attentati , flagitij , falsæ accusationis , perversi judicij reos , populus lapidum grandine è numero mortalium ad inferos exturbat. Hanc catastrophen consecuta est publica lætitia , laudes DEO , gratulationes Sulannæ ac Danieli solventium , cuius sapientia innocenciam calumniâ , honestatem infamiâ , castitatem suppliciô , populum Hebræum injusta cæde liberavit. Sic nempe iniqua in pios odia , æquissima desinunt in authorum supplicia.

